Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameşului şi a fariseului

Voiesc să-Mi povăţuiesc poporul spre înţelepciune de viaţă, copii străjeri în porţi. Deschideţi Domnului ca să intre în cartea Sa cu cuvântul Său. Amin.

O, fiilor copii, mult Mă căznesc Eu ca să aveţi voi pacea şi liniştea cea din cer şi ca să fiţi voi ajutorul Meu şi să puteţi pentru Dumnezeu, fiilor copii. Pe voi însă vă slăbeşte mult greul cel de pe pământ, iar Eu aş voi să puteţi voi fi tari prin pacea Mea pentru lucrul cel din cer, atât de folositor acum pe pământ; acum, când este atâta nevoie de Dumnezeu peste om, fiilor copii. O, cât de mult am aşteptat şi cât de mult aştept Eu, Domnul, inimi care ştiu şi care vor să vă dea vouă puteri şi ocrotiri sfinte ca să fiţi voi plini de pace în inimi şi să lucraţi peste pământ cuvântul Meu, înţelepciunea vieţii, dragoste de Dumnezeu în oameni, căci cuvântul Meu este cel ce dă viaţă, fiilor copii. Omul are ca sarcină sarcinile lui, iar voi trebuie să purtaţi sarcina Domnului, venirea Mea pe pământ după om, şi fiecare trebuie să-şi ducă sarcina lui, căci Eu voiesc cu toate puterile cereşti să aveţi voi grijă şi putere pentru Mine, tată, că iată, sunteţi plăpânzi, şi puterile vă sunt zdruncinate, iar Eu nu pot peste pământ dacă voi nu aveţi putere pentru Mine.

O, copii însuspinaţi, staţi, fiilor, sub sarcina venirii Mele şi lucraţi calea Mea în oameni, calea cuvântului Meu din cer pe pământ, şi fiecare să-şi ducă sarcina sa, căci omul e tare departe de Mine şi nu voieşte să-şi ducă sarcina sa, iar calea Mea spre om e prea puţin ajutată când trebuie să poată ea peste pământ. Eu sunt Cel ce voiesc să vă ocrotesc de dureri şi să aveţi pace, fiilor copii, şi să vă găsesc Eu mereu cu puteri pentru cerul Meu de sfinţi şi de puteri cereşti pentru ca să pot Eu lucra prin voi lucrarea Mea, şi să pot şi Eu, fiilor. Ca un Dumnezeu îngrijorat ce sunt pentru salvarea omului, Eu v-aş ocroti de toate durerile, ca să puteţi voi pentru venirea Mea, dar omul caută la voi puteri pentru el, şi vi le slăbeşte pe ale voastre, şi, când e să pot şi Eu prin voi, vă găsesc atunci storşi de puteri, fiilor copii. O, voi trebuie să fiţi lucrul venirii Mele, tată, şi trebuie să vă ajute cei ce iubesc venirea Mea la om, şi trebuie să fiţi ocrotiţi de dureri, că Eu v-aş învălui pe voi, şi pe cei mici care Mă ascultă ca să fie ei poporul Meu cel mic şi pus deoparte pentru ascultare şi pentru sprijinul Meu când vin cuvânt pe pământ, şi v-aş învălui pe voi în scutul păcii cereşti, şi dau mereu să vă înmulţesc ocrotirea şi pe îngerii Mei ocrotitori peste voi, că am nevoie de putere şi de pace şi de linişte în voi, copii plăpânzi sub dureri. Eu însă Mă întăresc în cuvânt, căci pe pământ e lipsă de Dumnezeu şi de înviere peste om, şi e nepăsător de viaţă omul, şi apoi se plânge la Mine sub sarcina sa, şi nu mai găsesc om să-l bag sub sarcina Mea ca să pot şi Eu, fiilor copii.

Dar acum voiesc să-Mi povăţuiesc poporul şi să petrec cu el în duhul învăţăturii sfinte, iar el să ia aminte la tot cuvântul Meu de peste el şi să nu-l calce, şi să nu uite el că după orice cuvânt rostit de Mine peste el, Eu, Domnul, aştept de la poporul Meu împlinirea cuvântului Meu. Amin.

O, popor învăţat de Dumnezeu! Mă uit mereu cu cerul Meu de sfinţi şi de îngeri, Mă uit în tot cuvântul Meu de peste tine şi te învăţ că după orice cuvânt rostit de gura Mea peste tine, tu trebuie apoi să-l împlineşti pe el, fiule, şi să iubeşti în tine viaţa şi fapta cuvântului Meu, şi să faci aceasta cu duh de umilinţă, cu duh dătător de viaţă, aşa cum este puterea cea din cuvântul Meu, poporul Meu. O, mult s-au îndeletnicit sfinţii cu duhul umilinţei peste inima lor, şi mult au dat ei urmaşilor lor cuvântul lor cel sfânt, pilda vieţii lor cea căutătoare de mântuire pe pământ.

O, poporul Meu, Evanghelia care azi se pomeneşte la altarele spre care creştinii din lume se strâng, grăieşte ea despre duhul semeţiei şi despre duhul umilinţei, dar creştinii din lume nu se lasă pătrunşi de învăţătura Mea cea din Scripturi, iar cei ce nu fac faptă din cuvântul Meu, aceia

sunt cei semeţi, care, auzind, nu aud, căci ca să facă ei cuvântul Meu faptă, aceasta e o lucrare pe care nu vor oamenii s-o lucreze aşa cum poate ea să ajungă la Mine de la om. Nu pentru binele lui trebuie să aibă omul în gând să facă faptele cele bune, ci pentru binele lui Dumnezeu trebuie să lucreze omul fapta cuvântului Meu, căci cine face bine lui Dumnezeu, acela este cunoscut de Dumnezeu, şi apoi moşteneşte cu Dumnezeu, şi numai aşa ar fi să-i fie sfânt gândul omului când el dă să lucreze faptă bună înaintea Mea. Eu când am făcut cerul şi pământul, am lucrat această lucrare cu mare duh de umilinţă, căci aşa este Dumnezeu. Când l-am lucrat pe om, cu duhul umilinţei am lucrat Eu şi cu Tatăl, iar omul care lucrează lui Dumnezeu, tot aşa trebuie să lucreze, ca să fie apoi lucrul său. Fapta lucrată de om în numele Meu, şi de la care omul îşi caută mulţumire cum că a făcut-o, aceea e faptă care dă să rămână pe pământ, căci Eu, Domnul, nu aşa l-am învăţat pe om să lucreze. Inima fariseului pomenit azi era lipsită de temerea de Dumnezeu, dar inima vameşului din pilda aceasta pomenită avea în ea căutarea după Dumnezeu şi zdrobirea cea dulce, avea în ea lucrarea umilinţei. O, nu pentru fapte îl primesc Eu pe om când el se înfăţişează Mie, ci pentru duhul umilinţei lui Mă apropii Eu de el când el vine spre Mine.

O, poporul Meu cel mic, te-aş ocroti, fiule, ca pe cel mic; mereu, mereu te-aş ocroti prin învăţătura Mea, dar grea e calea Mea spre tine, căci sunt dureri pe pământ, iar tu nu ştii bine să stai ascuns în braţul Meu ocrotitor de fii. Tu trebuie să ai ca lucrare mereu, mereu dragostea cea blândă între frate şi frate, iar duhul umilit să-ţi fie ţie pacea sufletului tău, şi aşa să stai mereu ocrotit în braţul Meu, şi în această pace a ta Eu să-Mi găsesc pacea, fiule. O, învaţă tu mereu, învaţă să fii mereu veghetor pentru tot cuvântul ieşit din gura ta, căci cu el îţi zideşti şi tu ceea ce vei avea, precum şi Eu lucrez, poporul Meu. *«Cel ce grăieşte, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu»* şi, iarăşi, *«Păzi-voi căile mele ca să nu păcătuiesc cu limba mea»,* aşa grăieşte Scriptura, iar ţie, poporul Meu, îţi trebuie mereu veghe pentru cuvântul tău rostit şi pentru cele dinăuntru ale tale, din care se naşte cuvântul tău. O, fiule, nu uita să iubeşti dragostea cea blândă a inimii, care are în ea temerea de Dumnezeu şi lucrarea ei cea plină de roade în jur, şi care are răsplată după fapte, iar tu ai mereu de învăţat duhul dragostei, calea cea mai înaltă a mersului ceresc pe pământ cu Domnul tău, căci Eu te întăresc, poporul Meu, şi cuvântul creşterii sfinte ţi-l dau, iar fapta lui cea cu duhul umilinţei lucrată îţi va da ţie har, şi înţelepciune pentru har, poporul Meu. Orice lucrezi, nu lucra fără cuvânt mai întâi, căci scris este: *«La început a fost Cuvântul, şi Dumnezeu era Cuvântul, şi toate prin El s-au făcut».* Amin.

O, învaţă-te să-ţi lucrezi ocrotirea, poporul Meu, şi mereu să ţi-o lucrezi, şi nu uita învăţătura Mea de peste tine, nu uita ce-ţi cer prin cuvânt, iar când Eu te privesc, să pot să văd la tine că faci faptă cuvântul Meu, că-i dai lui viaţă în tine, dar să lucrezi aceasta cu duhul umilit, cu umilinţa dragostei cereşti, poporul Meu, că vreau prin lucrarea ta cea din Mine să dau viaţă la toate pe pământ, şi să te asculte făptura, fiule. Învăţătura Mea este mereu în mijlocul tău, căci Eu nu numai din cer stau cu veghea Mea peste tine, iar tu să ştii să primeşti şi să dai, aşa cum te învaţă cuvântul Meu, şi numai ca în cer să lucrezi frate între frate, şi la orice lucrare a ta să zici peste ea: *«precum în cer, aşa şi pe pământ»,* şi aşa vei fi tu mereu, mereu veghetor pentru cer înăuntrul tău şi în afara ta şi vei lucra viaţa, ca şi Domnul tău, viaţa şi duhul ei care se suie mai mult decât orice rugăciune, mai mult decât orice tămâie până înaintea Mea, până în inima Mea, ca să-ţi răspundă ea la dragostea ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28-01-2007